

قابل تأمل بودن زمینه‌های حضور فعال رژیم صهیونیستی در ارمنستان

فراهم ساختن زمینه‌های حضور فعال رژیم صهیونیستی از سوی ارمنستان به عنوان رژیمی که هم دشمن مسلمانان و هم ایران است، بسیار قابل تأمل است.

به گزارش آران نیوز به نقل از مشرق نیوز، تصمیم ارمنستان به افتتاح رسمی سفارت خود در فلسطین اشغالی و اعزام سفیر مقیم به رژیم صهیونیستی پس از سفر مشاور امنیت ملی وقت کاخ سفید در پاییز ۲۰۱۸ به ایروان و ترغیب آن کشور به همراهی با اهداف آمریکا؛ مطرح و طبق زمان بندی در پایان مارس ۲۰۲۰ (۱۱ فروردین ماه ۹۹) عملیاتی خواهد شد و به این ترتیب ارمنستان جزو ۹۰ کشور دارای سفارت در سرزمین‌ها اشغالی خواهد بود.

علاوه بر توصیه آمریکا به دولت غربگرای ارمنستان برای تقویت روابط با رژیم صهیونیستی؛ وزارت خارجه و سیستم امنیتی این رژیم غاصب نیز از مدتها قبل، مقامات ارمنستان را با تشویق‌های لازم و رفت و آمدهای متعدد مجاب به این ساخته که ایروان اقدام به گشایش سفارت در فلسطین اشغالی بنماید و حتی درخواست کرده اند که شهر بیت المقدس محل استقرار این سفارتخانه باشد و بدیهی است یکی از الویت‌های اساسی صهیونیستها از تحکیم روابط با کشورهای منطقه قفقاز تأثیر گذاری بر فضای ژئوپلیتیک آن به ویژه ایجاد اختلال در روابط کشورهای سه گانه قفقاز جنوبی با ایران از یک سو و بهره مندی از فرصت همجواری این کشورها با جمهوری اسلامی ایران به منظور پیشبرد اقدامات امنیتی و اقتصادی ضد ایرانی خود از سوی دیگر می باشد.

علیرغم رقابت ارمنی‌ها و یهودی‌ها (رقابت سخت لابی آرامنه و یهود) در جهان و ضعف پیوندهای طبیعی میان آنها و با وجود اینکه ارمنستان تا سال ۱۹۹۲ روابط با رژیم صهیونیستی را تحریم کرده بود ولی بعد از کنفرانس صلح مادرید، فصل جدیدی از ایجاد روابط و توسعه آن با رژیم صهیونیستی را شروع نمود و اکنون افتتاح سفارت ارمنستان در سرزمین‌های اشغالی رویدادی است که از جنبه‌های مختلفی حائز اهمیت است و تاکنون آنگونه که شایسته توجه بوده است مورد واکاوی و امعان نظر قرار نگرفته است.

فراهم ساختن زمینه‌های حضور فعال رژیم صهیونیستی از سوی ارمنستان به عنوان رژیمی که هم دشمن مسلمانان و هم ایران است، بسیار قابل تأمل است. شاید ارمنستان به دلیل حضور در عرصه بین المللی و اثبات پتانسیل‌های خود نیازمند توسعه همکاری‌ها با سایر کشورها باشد، ولی در رابطه با رژیم صهیونیستی باید هزار بار اندیشه و احتیاط کند؛ زیرا به تبع چنین تصمیمی شاید منافع کوتاه مدتی را کسب کند ولی حتماً هزینه‌های مادی و سیاسی زیادی را متحمل شده و منافع زیادی را از دست خواهد داد.

تصمیم دولت ارمنستان مبین این مساله است که سیاستمداران واشنگتن، نیکول پاشینیان بی تجربه را به این باور رسانده اند که ایران سرانجام در شرایط فشار حداکثری تحریمهای آمریکا به پایان خط خواهد رسید و آنها همزمان رژیم صهیونیستی را بعنوان باغ سبزی برای ارمنستان ترسیم کرده اند که می تواند مشکلات متعدد آرامنه را حل نماید، اما بدیهی است آرامنه به زودی متوجه اشتباه محاسباتی خود خواهند شد و شاید آن روز اندکی دیر شده باشد.

در شرایط کنونی ایروان به دلیل ضعف سیستم اقتصادی خود در بسیاری از امور جاری کشورش در مضیقه قرار دارد. تجمعات اعتراضی مردم و جوانان ارمنی در خیابان‌های ایروان به دلیل وضع بد اقتصادی بارها و بارها تکرار می شود و حکومت فعلی این کشور نیز قدرت لازم برای کنترل اوضاع اقتصادی در ارمنستان ندارد و عمق مشکلات در حدی است که این کشور تعطیلی برخی سفارت خانه‌های خود در کشورهای اروپایی را در دستور کار قرار داده است و در چنین شرایطی چه بسا تأسیس سفارت در رژیم صهیونیستی به امید حل مشکلات اقتصادی ایروان صورت می گیرد که با توجه به شرایط خاص ارمنستان هر گونه امید بستن به صهیونیستها نه تنها گره ای از مشکلات آرامنه باز نخواهد کرد بلکه شرایط آنها را پیچیده تر می نماید.

ارمنستان که بخشی از اراضی جهان اسلام (مناطق اشغالی جمهوری آذربایجان) را در اشغال خود دارد؛ با علنی سازی روابط خود با اشغالگران صهیونیستی در حال تلاش شاید ناخواسته ای است تا پسوند «اشغالگر» را به اسم خود اضافه نماید. طبیعی است نزدیکی بیش از پیش این کشور به صهیونیستها، ارمنستان را مغضوب بیش از یک میلیارد و نیم مسلمان خواهد نمود و دولتهای

اسلامی هم مواضع سرسختانه تری نسبت به ارامنه خواهند داشت و جمهوری آذربایجان در چنین شرایطی راحت تر از قبل می تواند برای آزادی سازی قره باغ اقدام نماید و لذا یکی از اهداف اعلامی ارمنستان از تحکیم روابط با رژیم صهیونیستی که ایجاد مانع برای فروش سلاح توسط صهیونیستها به جمهوری آذربایجان می باشد عملاً نتیجه عکس خواهد داد.

رژیم صهیونیستی که بر اساس سیاستهای اقتصادی و امنیتی؛ منطقه قفقاز را بعنوان یکی از مهمترین بازارهای تسلیحاتی خود تعریف کرده است، پس از تحکیم روابط با ارمنستان؛ فاز جدیدی از سیاست فروش تجهیزات نظامی را آغاز خواهد نمود که به ایجاد و توسعه نوعی جنگ سرد منطقه ای (بین ارمنستان و جمهوری آذربایجان) منجر خواهد و طبیعی است تبعات این مساله برای کل منطقه زیان بار خواهد بود.

دولتمردان غربگرای ارمنستان که علنی نمودن روابط با صهیونیستها و افتتاح سفارت در رژیم صهیونیستی را به عنوان مرحله نخست یا پیش نیاز همگرایی با اروپا و آمریکا تعریف کرده اند؛ لازم است بدانند روسیه به دلیل تسلط همه جانبه خود بر ارمنستان اجازه چنین همگرایی را به آنان نخواهد داد و اصرار تیم پاشینیان بر این مساله سرنوشت دولت مردان پیشین گرجستان را برای آنان رقم خواهد زد.

در شرایط کنونی آنچه مهم به نظر می رسد، اینکه سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران، مجموعه ها و شخصیت های تأثیر گذار در دیپلماسی عمومی و حتی ارامنه مقیم ایران، بایستی دولتمردان ارمنستان را متوجه اشتباه استراتژیک خود نموده و غیر واقع بودن محاسبات سیاسی، اقتصادی و امنیتی آنان را که چه بسا هزینه های سنگینی برای ارامنه در پی داشته باشد یاد آوری نمایند.